

התנהגות אכילה של פרות בקייז בהאבסת שני סוגי מנוגת

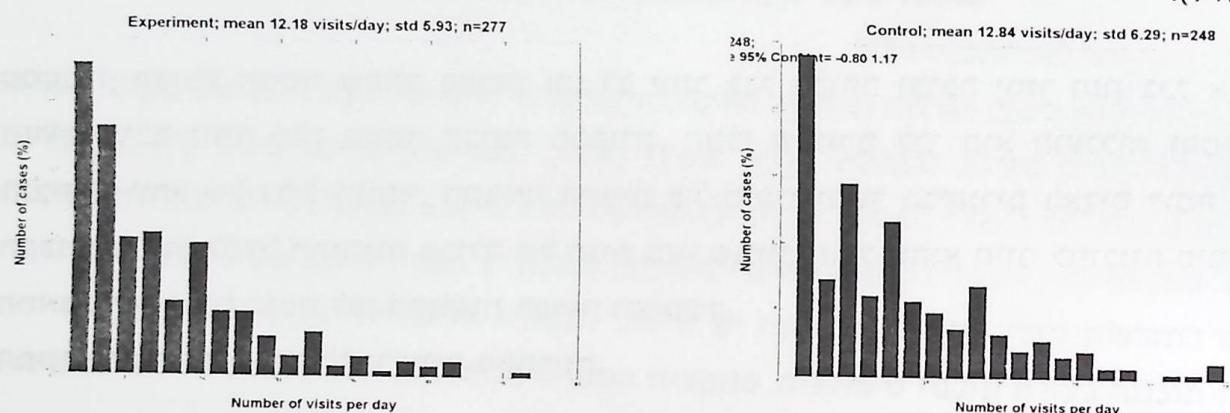
א. הלחמי¹, א. מלץ¹, א. אנטלר¹, ג. ליבשין¹ ו. מירון²

1 - מינהל המחקר החקלאי, המכון להנדסה חקלאית; 2 - מינהל המחקר החקלאי, המכון לחקר בע"ח, המחלקה לבקר

מטרה: בחינת השפעת חלופות הזונה שונות על התנהגות האכילה.

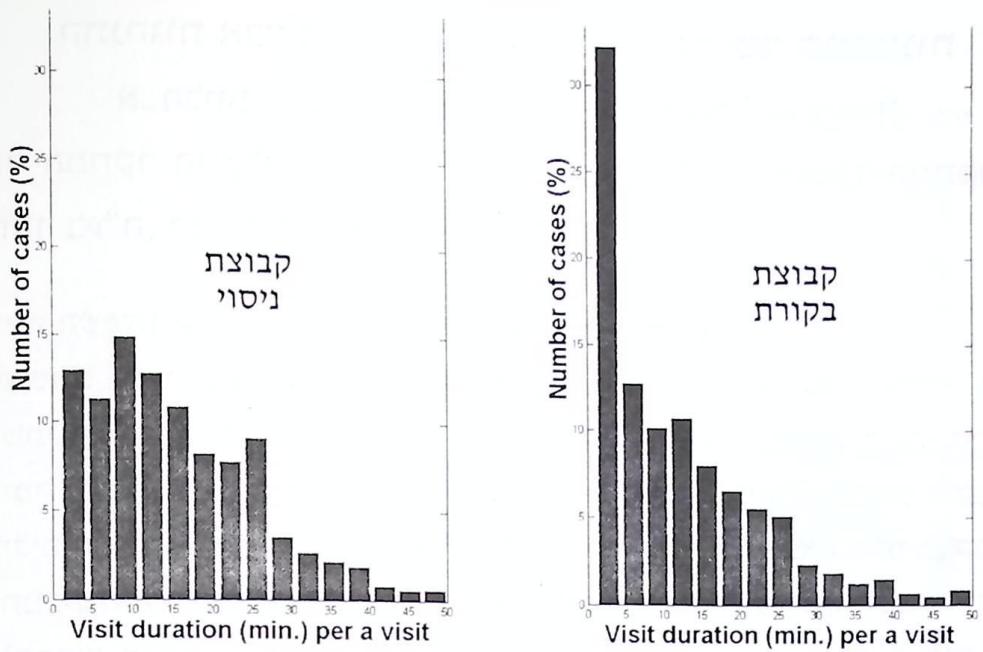
חומרים ושיטות: איסוף נתונים ממוחשב של נתוני צריכת מזון והתנהגות אכילה של 38 פרות שחולקו לשתי קבוצות הזונה. קבוצת הניסוי והבקרה הועברו במנת כולית דומה מבחינות נפחיות ותכונות חומר יבש וחלבון, כאשר לקבוצת הניסוי הוחלף מרכיב ת חמץ התריס שבמנה בקליפות סוויה. הבלתיים חולקו פעמיים ביום בשעה 10-11, והפרות נחלבו שלוש פעמים ביום כמקובל בארץ.

תוצאות: תנובת החלב המומצעת בקבוצת הניסוי (קליפות סוויה) 39 ליטר לפרה ליום ובקבוצת הביקורת (ת חמץ תירס) 37 ליטר לפרה ליום. ביום חמ צריכת המזון ירדה ב-28% ביום ועלתה בהתאם בליל העוקב. כמות הארוחות ביום הייתה כ-12 ביקורים באבוס ליום, בשתי הקבוצות (תמונה 1).

תמונה 1. מספר ארוחות ביום - כ- 12 ארוחות ביום בשתי הקבוצות.

משך השהות ביום באבוס היה 161 דקות בקבוצת הניסוי ו-143 בקבוצת הביקורת. משך ביקור ממוצע בקבוצת הניסוי היה 15.4 דקות וഫירה אכלה 3.3 ק"ג; לעומת זאת 11.9 דקות ו-2.7 ק"ג בכל ביקור באבוס של הקבוצת הביקורת (תמונה 2). בשתי הקבוצות צריכת המזון הנמוכה ביותר נרשמה בליל (כ- 22% מהצריכה בכלל היום) והגבוה ביותר במשך שעה שאחרי חלוקת האוכל (כ-17%). תבנית התנהגות לאורך היום והليل היה זהה לשתי הקבוצות. בהינתן כמות מזון המוחולק באבוס, מועד חליבת ומועד חלוקת האוכל אפשר למדל (לחוזות) את התנהגות האכילה של הפרות בדיק שמעל 98%.

תמונה 2. משך אrhoחה - זמן ביקור באבוע. קבוצת הבקרה, מצד ימין, ממוצע 11.89 דקות (std=10.5) וקבוצת הניסוי (שמאל) 15.44 דקות (std 10.12). ההבדל בין הקבוצות מובהק.

מסקנות: קבוצת הניסוי שהתה באבוע זמן רב יותר בכל אrhoחה, וסה"כ צריכה יותר מזון מאשר קבוצת הבקרה. ניתן שהגורם לכך הוא הנעכלות והטיעימות הגבוהים יותר של בليل הניסוי. התבנית היומית של מועדי ומשך הביקורים באבוע דומה בשתי הקבוצות. ניתן למדל התנהגות אכילה של מנות מזון שונות, מודל שהוא חיוני לתוכנות סימולציה המאפשרות תכנון הרפת לפי התנהגות הפרות והמשק. המשך מחקר: ישום המודל ברפניות מסחריות.